

[Madsen-Mygdal.]

der burde tilstræbes, var at faa Udgifterne tilpasset efter Indtægterne. Men man var kommet saa langt ud, at det var nødvendigt, straks at begynde med begge Dele.

Naar man nu vil give det Udseende af, at man foretog ingen Tilpasning af Udgifterne i England, vil jeg minde om — det vil den højtærede Socialminister heller ikke benægte —, at der foretoges saadanne Ændringer i Arbejdsløshedsunderstøttelsen, at det medførte en Sprængning af Socialdemokratiet, og Hovedparten af Socialdemokratiet gik imod. Man rørte ogsaa ved Lønningerne, saa meget endogsaa, at der, heldigvis kun forbigaaende, blev Mytteri paa Flaaden — for at nævne visse Ting, som jo alle kender.

At man ikke kan ændre Forholdene med eet Slag hverken i England eller her, er givet, men det, der er af saa afgørende Betydning, er Retningen, man gaar i, og dér er det ganske givet, at den nuværende engelske Regerings Politik betyder en afgørende Kursændring i Sammenligning med den Politik, det socialdemokratiske Parti fører. Hvis nogen her i Salen vil paastaa det modsatte, tager de ganske fejl. Kursændringen bestod i, at man vilde tilpasse de offentlige Udgifter og derigennem naa til en Nedsættelse af Skatterne, og man er naaet saa vidt, at man, ifølge de sidste Efterretninger, vi har fra England, og de er jo i mange Henseender interessante og betydningsfulde ogsaa for os, ikke blot valutamæssigt, men ogsaa ved de Resultater, man i Løbet af meget kort Tid har opnaaet, i England beskæftiger sig med en Nedsættelse af Indkomstskatten, medens vi her i Dag i det danske Folketing behandler Forslag om meget mærkelige Tillæg til Indkomstskat og til Formueskat.

I øvrigt maa jeg sige til den højtærede Finansminister og til den højtærede Socialminister, at Sammenligninger paa den Maade, som de ønsker at foretage dem, er ikke meget beventd. Naar man taler f. Eks. om den Højde, Skatteudskrivningen i England er paa, saa taler den højtærede Socialminister kun om Statsbudgettet, men for at faa et Billede af det maa den højtærede Minister ogsaa undersøge: hvad har de i Kommuneskatter i England? Naar den højtærede Socialminister siger, at det er godt 600 Mill. Kr., hvis det bliver omregnet til vort Lands Forhold, ja, saa kan vort Lands Forhold i Sammenligning med Englands jo ikke opgøres ved Indbyggerantallet. Men lad os nu tage Indbyggerantallet, saa har vi her i Landet større Skatter, naar vi

tager Kommunerne med. Men enhver, der er kendt med engelske Forhold, ved, at de kommunale Skatter derovre er forholdsvis smaa, medens de her gennem Lovgivningsbestemmelser, uden Kommunalraadens Skyld eller Ansvar, men gennem de Bestemmelser, vi har truffet her paa Rigsdagen, er vokset, saaledes at de kommunale Udgifter nu er større end Statens.

Dertil kommer, at England har været i en Verdenskrig, har maattet stifte en mægtig Gæld, har maattet vedkende sig denne Gæld og har saa faaet Udgifter, som slet ikke kan sammenlignes med dem, vi har her. Og med Hensyn til Skatteudskrivning maa vi desværre ogsaa indrømme, at dér er helt andre Forhold, det er et Land, der har meget større Kilder at øse af.

Men, som sagt, det, der er det interessante og det afgørende, er, at den engelske Regering overvejer en Nedsættelse af Indkomstskatten, medens vi staar i Begreb med at foretage lige det stik modsatte. (*Hans Thyge Jacobsen*: De træffer Toldforanstaltninger). Ja, det er rigtigt, de træffer Toldforanstaltninger i England, det glæder mig, at det ærede Medlem har opdaget det. Det er ogsaa noget, jeg har beskæftiget mig meget med, og jeg tror, at vi her i Landet kommer til at beskæftige os en hel Del med det Spørgsmaal. Hvad i øvrigt Meningen med Afbrydelsen er, er jeg ude af Stand til at bedømme.

Jeg vil gerne i Forbindelse med Englands Skatteforhold sige, at selv under den socialdemokratiske Regering skred man i England for 3 eller maaske 4 Aar siden til at ophæve alle Grundskatter paa Landbruget. Jeg beklager, at den socialdemokratiske Regering, som vi hænger paa endnu her i Landet, ikke vil gøre det samme, det var der en renlivet socialdemokratisk Regering, der gjorde det ovre i England.

Hvad angaar Sammenligningen vedrørende Arbejdsløshedsunderstøttelsens Størrelse, er det jo vanskeligt at foretage en saadan Sammenligning. Men det, der er det afgørende, er, at den engelske Regering tydeligt har angivet Retningslinien, ikke saa meget ved at nedsætte — det var det, der sprængte den politiske Konstellation —, men ved at gaa mere og mere over paa Forsikringsprincippet, idet man fuldstændig har strøget det, som hed Laan til disse Kasser, og som var ved at virke ganske ødelæggende for den offentlige Økonomi, og har forøget de Bidrag, som Arbejderne og Arbejdsgiverne skal yde.

Det er netop det, vi ønsker. Vi mener, at de Organisationer, der har tiltaget sig et